

Sygn. akt I PK 257/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Zbigniew Myszka

Protokolant Grażyna Grabowska

w sprawie z powództwa E. R.

przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w P.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 25 października 2016 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt IV Pa (...),

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi Okręgowemu w S.

UZASADNIENIE

E. R. pozwem z 16 czerwca 2014 r. domaga się zasądzenia od Banku Spółdzielczego w P. kwoty 132.000 zł tytułem odszkodowania za bezzasadne i bezprawne rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem.

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z 30 stycznia 2015 r. oddalił powództwo. Ustalił, że uchwałą z 12 lipca 1999 r. (...) Rada Nadzorcza Banku Spółdzielczego w P. powołała powoda na stanowisko Prezesa Zarządu. W dniu 14 listopada 2001 r. pozwany zawarł z powodem umowę o pracę na czas nieokreślony. Powód został zatrudniony na stanowisku Prezesa Zarządu Banku w pełnym wymiarze czasu pracy. Pismem z 19 maja 2014 r. Rada Nadzorcza Banku Spółdzielczego w P. wystąpiła do powoda z prośbą o „zakończenia pracy zawodowej”. W piśmie wskazano na osiągnięcie przez powoda wieku emerytalnego, ponad pięćdziesięcioletni okres wyteżonej pracy oraz zauważalną utratę zaufania u znacznej części członków Rady. Posiedzenie Rady Nadzorczej wyznaczono na 26 maja 2014 r., włączając do porządku obrad odwołanie Prezesa Zarządu. Na posiedzenie stawił się powód. Po dyskusji z członkami Rady nie wyraził zgody na dobrowolną rezygnację z zajmowanego stanowiska, następnie opuścił posiedzenie. Przeprowadzono tajne głosowanie, w wyniku którego odwołano powoda z funkcji Prezesa Zarządu i ze składu Zarządu Banku stosunkiem głosów 18 do 5. Przewodniczący Rady zwrócił się do osoby protokolującej o zaproszenie do udziału w dalszych obradach Członków Zarządu. Pracownica poinformowała, że powód odmówił wzięcia udziału w dalszym posiedzeniu. Podczas tego posiedzenia podjęto uchwałę o powołaniu R. J. na stanowisko pełniącego obowiązki Prezesa Zarządu, ponieważ na powołanie Prezesa Zarządu wymagana był zgoda Komisji Nadzoru Bankowego. Standardowo na opisaną zgodę oczekuje się około pół roku. Sąd Rejonowy ustalił, że R. J. nie był członkiem Rady Nadzorczej pozwanego Banku. Następnego dnia po otrzymaniu uchwały Rady Nadzorczej z 26 maja 2014 r. pełniący obowiązki Prezesa Zarządu udał się do sekretariatu Prezesa, gdzie uzyskał informację, że powoda nie ma już w pracy. W dniu 28 maja 2014 r. powód złożył zwolnienie lekarskie. W związku z niemożliwością wręczenia powodowi uchwały o odwołaniu, przesłano ją pocztą, co nie spowodowało skutecznego jej doręczenia. Pismem z 29 maja 2014 r. pozwany zwrócił się do Zarządu Związku

Zawodowego Banku Spółdzielczego w P. z informacją o zamiarze rozwiązania stosunku pracy z powodem. Zarząd Związku nie zajął stanowiska w sprawie planowanego wypowiedzenia umowy o pracę powoda. W dniu 9 czerwca 2014 r. powód powrócił do pracy. Tego samego dnia otrzymał uchwałę Rady Nadzorczej z 26 maja 2014 r. i oświadczenie z 9 czerwca 2014 r. o rozwiązaniu z nim umowy o pracę za wypowiedzeniem z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano odwołanie z funkcji Prezesa Zarządu na podstawie uchwały nr 22/2014 Rady Nadzorczej Banku z 26 maja 2014 r. Dokument podpisał pełniący obowiązki Prezesa Zarządu R. J. Sąd uznał za bezsporną okoliczność, że powód nie kwestionował ważności uchwały z 26 maja 2014 r. w drodze sądowej. Sąd ustalił, że do reprezentowania Banku Spółdzielczego w P. uprawnieni są dwaj członkowie zarządu łącznie, jeden członek zarządu i pełnomocnik łącznie bądź dwóch pełnomocników łącznie. Zgodnie z § 33 statutu pozwanego, Prezes Zarządu jest kierownikiem zakładu pracy w rozumieniu przepisów k.p. Świadectwo pracy wystawione powodowi podpisał pełniący obowiązki Prezes Zarządu. W sprawie powód podnosił zarzuty formalnoprawne w zakresie nie tylko samego wypowiedzenia, ale i sposobu procedowania przy podjęciu uchwały przez Radę Nadzorczą. Ponadto, kwestionował zasadność odwołania, a co za tym idzie zasadność rozwiązania stosunku pracy. Sąd przywołał art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (jednolity tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 109), gdzie wskazano, że prezesa zarządu banku spółdzielczego powołuje i odwołuje rada nadzorcza, przy czym powołanie następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego w trybie przewidzianym w art. 22b ustawy – Prawo bankowe. Podkreślił, że w judykaturze i doktrynie ugruntowanym jest stanowisko, że stosunek członkowska w zarządzie nie jest stosunkiem pracy; z członkami zarządu zatrudnionymi w banku rada nawiązują stosunek pracy – w zależności od powierzonego stanowiska – mający podstawę w umowie o pracę albo powołaniu (art. 53 ustawy z 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze). Sąd stwierdził, że funkcja prezesa banku spółdzielczego jest zbliżona do funkcji prezesa spółki kapitałowej. Powołując się na uchwałę Sadu Najwyższego z 21 lutego 2003 r., III PZP 19/02, stwierdził, że powierzenie, odwołanie z funkcji prezesa zarządu stanowi

wewnętrzną sprawę banku, a co za tym idzie wystarczającą zasadną przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę. Odwołując się do orzecznictwa dotyczącego członków zarządów spółek kapitałowych, Sąd wskazał, że również odwołany prezes (członek) zarządu banku spółdzielczego musi liczyć się z wypowiedzeniem z tej przyczyny umowy o pracę po utracie funkcji w zarządzie. Odwołując się do wyroku Sądu Najwyższego z 7 września 2000 r., I PKN 101/00, Sąd stwierdził, że w sprawie z odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę nie podlega badaniu przez sąd pracy uchwała dotycząca odwołania z funkcji w zarządzie, ponieważ nie jest to sprawa z zakresu prawa pracy. Uznał, że odwołanie ze stanowiska członka zarządu, które nie zostało skutecznie podważone w innym trybie, z reguły stanowi przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę, ponieważ z chwilą odwołania traci on możliwość wykonywania swojej podstawowej powinności pracowniczej (świadczenia pracy). Sąd nie zgodził się z twierdzeniem powoda o braku środków prawnych pozwalających na kwestionowanie prawidłowości podejmowania uchwały o odwołaniu, z uwagi na fakt nieuregulowania tej kwestii w ustawie szczególnej dotyczącej zasad funkcjonowania banków spółdzielczych. W ocenie Sądu, drogą taką jest przykładowo powództwo o ustalenie nieważności uchwały oparte na art. 189 k.p.c. Sąd zauważył, że powód z takiej możliwości nie skorzystał, a skoro tak, to po podjęciu uchwały zaistniały podstawy do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem, ponieważ odwołanie z funkcji prezesa zarządu spółdzielni stanowiło wystarczającą przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy o pracę, którą z nim zawarto w związku z powierzeniem tej funkcji. Sąd ocenił, że oświadczeniu woli pracodawcy nie można zarzucić jakichkolwiek uchybień formalnych. Oświadczenie podpisała osoba uprawniona. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z 7 grudnia 2000 r., oświadczenie w imieniu banku spółdzielczego składają dwaj członkowie zarządu lub członek zarządu i pełnomocnik lub dwóch pełnomocników, ustanowionych bezpośrednio przez zarząd. Jednak ze względu na odrębności stosunku pracy, z art. 3¹ § 1 k.p. wynika, że za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba. Sąd wskazał, że pozwany zdecydował się powierzyć kierowanie zakładem pracy Prezesowi Zarządu. Sam powód, będąc prezesem czy jego zastępcą nie dostrzegł

nieprawidłowości w takim sposobie postępowania, podpisując dokumenty typu pracowniczego. Odnosząc się z kolei do twierdzenia powoda, że funkcji p.o. Prezesa Zarządu Rada Nadzorcza nie mogła powierzyć R. J., ponieważ nie był on członkiem Rady Nadzorczej, Sąd stwierdził, że nie może ono stanowić podstawy skutecznych zarzutów. Art. 56 § 1 zd. drugie Prawa spółdzielczego, zdaniem Sądu, nie wyklucza powołania Prezesa Zarządu czy też pełniącego jego obowiązki spoza grona członków Rady Nadzorczej. Sąd wskazał, że przepis ten należy odczytywać w powiązaniu ze zdaniem pierwszym art. 56 § 1 Prawa spółdzielczego, z którego wynika zakaz łączenia funkcji członka zarządu z funkcją przedstawiciela na zebranie przedstawicieli oraz funkcji w radzie nadzorczej z funkcją w zarządzie. Sąd wywnioskował, że jeżeli jest możliwość wyboru do pełnienia funkcji Prezesa osoby niebędącej członkiem innego organu, to powinno to nastąpić, z kolei wybór osoby wchodzącej w skład Rady może nastąpić wyjątkowo, w razie konieczności (np. konieczność taka wynika z nagłego zdekompletowania składu zarządu w warunkach niemożliwości dokonania natychmiastowego wyboru na nieobsadzone stanowisko z uwagi np. na brak kandydatów). W tej sprawie, nie wystąpiła taka sytuacja. Sąd stwierdził, że nie było podstaw do kwestionowania uprawnienia p.o. Prezesa Zarządu w zakresie działania w imieniu banku jako kierownika zakładu pracy.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył powód, zarzucając naruszenie art. 56 § 1 zdanie trzecie ustawy Prawo spółdzielcze (jednolity tekst: Dz.U. 2013 r., poz. 1443), art. 3¹ § 1 k.p. oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (jednolity tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 109).

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z 21 maja 2015 r. oddalił apelację. W ocenie Sądu, Sąd pierwszej instancji wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz treści obowiązujących przepisów prawnych. Sąd zaakceptował stanowisko Sądu Rejonowego, że z art. 56 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze w żaden sposób nie wyklucza możliwości powołania prezesa zarządu lub osoby pełniącej obowiązki prezesa zarządu spoza grona członków rady nadzorczej. Podkreślił, że jako zasadę należy przyjąć, że prezesem zarządu winna być osoba niewchodząca w skład

innych organów. Zdanie trzecie art. 56 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze należy wyklądać w powiązaniu ze zdaniem pierwszym, całościowo, ponieważ ustawodawca przewidział zakaz łącznie funkcji członka zarządu z funkcją przedstawiciela na zebranie przedstawicieli oraz funkcji w radzie nadzorczej z funkcją w zarządzie. Sąd podkreślił, również, że z art. 56 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze w żadnej mierze nie wynika obowiązek wyrażenia zgody przez Komisję Nadzoru Bankowego na powołanie do pełnienia obowiązków prezesa zarządu. Z art. 12 ust. 3 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających wynika, że zgoda Komisji Nadzoru Bankowego jest wymagana do powołania przez radę nadzorczą prezesa zarządu banku spółdzielczego. Za chybiony Sąd Okręgowy uznał zarzut złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę przez podmiot nieuprawnionych do reprezentowania pozwanego w sprawach pracowniczych. Sąd wyjaśnił, że Kodeks pracy zawiera samodzielną regulację prawną dotyczącą zdolności pracodawcy do czynności z zakresu prawa pracy. Wymóg kolektywnej reprezentacji wynikający z art. 13 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, dotyczy wszystkich innych spraw banku spółdzielczego poza sprawami ze stosunku pracy. Tylko w tych innych sprawach można mówić o bezwzględnej nieważności czynności prawnej z uwagi na wadliwą reprezentację podmiotu. Przy uwzględnieniu treści art. 3¹ § 1 k.p., zdaniem Sądu, nie ma wątpliwości, że § 33 pkt 6 statutu Banku Spółdzielczego w P., § 18 pkt 5 Regulaminu Organizacyjnego Banku Spółdzielczego w P. oraz § 5 Regulaminu Pracy, czynią Prezesa Zarządu Banku, jako osobę do tego wyznaczoną, uprawnionym do podejmowania jednoosobowo decyzji w sprawach kadrowych w sferze pracowniczej. Sąd, jako uzasadnienie takiego stanowiska, powołał się dodatkowo na orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok z 10 czerwca 2014 r., II PK 207/13). W związku z powyższym, Sąd Okręgowy stwierdził, że Sąd Rejonowy słusznie nie zastosował art. 13 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

Wyrok Sądu Okręgowego powód zaskarżył w całości. Zarzucono naruszenie prawa materialnego, to jest:

(-) art. 3¹ § 1 k.p. w zw. z art. 12 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających w zw. z art. 13 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 47¹ k.p. przez błędną wykładnię jak i niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że uprawnionym do reprezentowania pozwanego banku spółdzielczego przy dokonywaniu wypowiedzenia umowy o pracę powodowi na podstawie art. 3¹ § 1 k.p. w zw. z § 33 ust. 1 pkt 6 statutu, § 18 pkt 5 regulaminu organizacyjnego czy § 5 regulaminu pracy pozwanego banku był pełniący obowiązki prezesa, a nie osoby działające w ramach reprezentacji łącznej na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, pomimo tego, że brak było wymaganej zgody Komisji Nadzoru Finansowego na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, od której to zgody zależała skuteczność uchwały o powołaniu na stanowisko prezesa jak i pełniącego obowiązki, oraz pomimo braku odrębnego wyznaczenia na podstawie przepisów wewnętrznych obowiązujących u pozwanego osoby zajmującej stanowisko pełniącej obowiązki prezesa do wykonywania czynności z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 3¹ § 1 k.p., a w konsekwencji naruszenie art. 45 § 1 k.p. i na podstawie art. 47¹ k.p. w zw. z art. 18 § 1 i 2 k.p. oraz § 5 łączącej strony umowy o pracę poprzez ich niezastosowanie i niezasądzenie na rzecz powoda odszkodowania (według umowy o pracę określoną jako rekompensata – odszkodowanie) w wysokości 132 000 zł odpowiadającego 6-miesięcznemu przeciętnemu wynagrodzeniu otrzymywanemu przez powoda od pozwanego banku obliczanego jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy;

(-) art. 56 § 1 zdanie trzecie ustawy Prawo spółdzielcze poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe uznanie, że z jego treści wynika uprawnienie rady nadzorczej spółdzielni do wyznaczenia do czasowego pełnienia obowiązków prezesa zarządu spółdzielni kogokolwiek czy to spośród członków zarządu czy też innych osób w sytuacji, gdy wykładnia literalna powyższego przepisu wprost zakłada jedynie możliwość, w razie konieczności, wyznaczenia jednego lub kilku z członków bezpośrednio rady nadzorczej do czasowego pełnienia funkcji członka

(członków) zarządu w związku, z czym Rada Nadzorcza pozwanego banku nie mogła powołać do pełnienia obowiązków prezesa zarządu dotychczasowego wiceprezesa zarządu R. J. w związku, z czym osoba taka nie mogła wykonywać samodzielnie czynności z zakresu prawa pracy w imieniu pozwanego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty przez uwzględnienie apelacji powoda w całości oraz zmianę wyroku Sądu Rejonowego i uwzględnienie powództwa; ponadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem pierwszej i drugiej instancji oraz Sądem Najwyższym według załączonych faktur VAT, ewentualnie norm przepisanych; względnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania wraz z orzeczeniem o kosztach sądowych.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna strony powodowej okazała się być częściowo uzasadniona.

Istota zarzutów przedstawionych w pkt 1 skargi kasacyjnej sprowadza się do tego, czy pełniący obowiązki prezesa był uprawniony do wypowiedzenia umowy o pracę z powodem. Rozstrzygnięcie tego problemu ma zasadniczy wpływ na ocenę zasadności roszczenia powoda o odszkodowanie w wysokości 6 miesięcznego wynagrodzenia brutto, z tytułu bezzasadnego i bezprawnego wypowiedzenia, na podstawie § 5 umowy o pracę.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów z pkt 1 skargi kasacyjnej w związku ze sformułowanymi zagadnieniami prawnymi. Wstępnie można jednak stwierdzić, że w żadnym razie skargi nie można było ocenić jako oczywiście uzasadnionej.

Zasadniczo należy podkreślić, że podstawowy problem związany z reprezentacją banku (pracodawcy) dotyczy w sprawie reprezentacji w sprawach z

zakresu prawa pracy. W tej sytuacji punktem wyjścia do dalszych rozważań jest ustalenie relacji pomiędzy przepisami ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (jednolity tekst: Dz.U. 2014, poz. 109 – dalej ustawa), a art. 3¹ § 1 k.p. Przepis art. 13 ust. 1 tej ustawy stanowi, że oświadczenie woli w imieniu banku spółdzielczego składają 2 członkowie zarządu lub członek zarządu i pełnomocnik lub 2 pełnomocników, ustanowionych bezpośrednio przez zarząd. Natomiast art. 3¹ § 1 k.p. stanowi, że za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką lub inna wyznaczona do tego osoba. Z aktów wewnętrznych pozwanego (statutu, regulaminu organizacyjnego i regulaminu pracy) wynika, że prezes zarządu jest kierownikiem zakładu pracy upoważnionym do wykonywania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

W kwestii relacji przepisów regulujących reprezentację takich podmiotów jak spółki i spółdzielnie do przepisów kodeksu pracy wypowiedział się już wielokrotnie Sąd Najwyższy. Można uznać, że mamy obecnie do czynienia z wykształconą jednolitą linią orzecniczą. Przyjmuje się mianowicie, że w sprawach dotyczących reprezentacji spółek i spółdzielni z zakresu prawa pracy pierwszeństwo, jako przepis szczególny, ma art. 3¹ § 1 k.p. (np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2003 r., I PK 455/02, LEX nr 1147735, z dnia 25 maja 2016 r., II PK 126/15, LEX nr 2093751, czy z dnia 7 grudnia 2012 r., II PK 121/12, LEX nr 1284747).

W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, że w sprawach z zakresu prawa pracy takich pracodawców może reprezentować osoba lub organ zarządzający lub wyznaczona do tego inna osoba. Sąd Okręgowy trafnie więc przyjął, że pozwany pracodawca wyznaczył w aktach wewnętrznych Prezesa Zarządu Banku jako osobę uprawnioną do podejmowania jednoosobowo czynności w sprawach z zakresu prawa pracy.

Jednak w zaskarżonym wyroku Sąd Okręgowy nie wypowiedział się na temat upoważnienia do dokonywania tych czynności przez członka zarządu pełniącego obowiązki Prezesa Zarządu. Problem powyższy wymaga rozstrzygnięcia, czy dopuszczalne było powołanie członka zarządu na pełniącego

obowiązkowi. Wiąże się to z zarzutami braku zgody Komisji Nadzoru Finansowego oraz naruszenia art. 56 § 1 prawa spółdzielczego. Zarzuty te nie są uzasadnione. Rada nadzorcza nie powołała bowiem prezesa zarządu ani nie wyznaczyła do czasowego pełnienia jego obowiązków w trybie art. 56 § 1 prawa spółdzielczego. Ponadto należy przyjąć, że poza kognicją sądu pracy pozostaje powierzenie pełnienia funkcji aktualnemu wiceprezesowi zarządu przez radę nadzorczą. Natomiast należy przyjąć, że z punktu widzenia prawa pracy rada nadzorcza była uprawniona do wyznaczenia członka zarządu na pełniącego obowiązki prezesa, nawet jeżeli brak jest do tego ustawowej podstawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2016 r., III PK 108/15, LEX nr 2057360). Zakres obowiązków pracowniczych pełniącego obowiązki może zostać ukształtowany w sposób odpowiadający obowiązkowi prezesa zarządu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2015 r., III PK 50/14, LEX nr 1731107).

Reasumując należy więc stwierdzić, że rozstrzygnięcie sprawy wymaga dokonania ustaleń, czy pełniący obowiązki Prezesa banku był inną wyznaczoną osobą do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy – dokonania wypowiedzenia umowy o pracę z powodem. Możliwości takiej nie można wykluczyć. Bowiem zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego wyznaczenie osoby do dokonywania za pracodawcę czynności prawnych z zakresu prawa pracy może nastąpić w każdy sposób dostatecznie ujawniający wolę reprezentowanego (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2016 r., II PK 126/15, LEX nr 2093751, czy z dnia 7 grudnia 2012 r., II PK 121/12, LEX nr 1284747). W szczególności umocowanie to nie jest uzależnione od udzielenia pisemnego pełnomocnictwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2001 r., I PKN 226/00, OSNP 2002 nr 20, poz. 488). Niejednokrotnie Sąd Najwyższy przyjmował, że sposób reprezentacji pracodawcy przez inne osoby może wynikać nie tylko z aktów wewnętrznych, ale nawet z utrwalonej zwyczajowej praktyki w tym zakresie (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2007 r., II PK 331/06, LEX nr 911109, czy z dnia 10 czerwca 2014 r., II PK 207/13, LEX nr 1488759). Wydaje się, że nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż pełnienie funkcji powierzono wiceprezesowi zarządu, który zastępował prezesa w razie jego nieobecności.

Mając powyższe na uwadze należało stwierdzić, że częściowo uzasadniony okazał się zarzut naruszenia art. 3¹ § 1 k.p. Zasadniczo chodzi o to, że konieczne jest ustalenie faktyczne dotyczące ewentualnego umocowania osoby pełniącej obowiązki prezesa do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy powinien dokonać tych ustaleń oraz na ich podstawie jednoznacznie rozstrzygnąć, czy osoba pełniąca obowiązki była upoważniona do wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Inaczej rzecz ujmując konieczne jest ustalenie skąd wynikają takie same uprawnienia pełniącego obowiązki (jak prezesa) w sprawach z zakresu prawa pracy.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

R. G.